

mbernda në thes?« I thot ai, ke »mua ka ardhur djataji nga mbreti, ke te me japene te bukuren e deut, ede u jam plak e s kam takat per te lila punera, tani ne plekeri, se u kam de djelm; e si s deša, me miarë me pa-hir e me vune ketu ne thes, te me shpien ne e bukur e deut«. I thote tšobani, ke »nukë del ti nga thesi, e te hij u? ede vete u, e mar te bukuren e deut«. I thote bujku, ke »zgliđ e sa špejt thesine, ede eja, te hitš ti mbernda, ede te vetš te martš te bukuren e deut«. Aštü e zgliđi tšobani thesin, ede doli ai, e hiri tšobani, ede e lidi thesin prap, si iš, bujku, ede mori dent ede iku. Kósete si vane e gene vend, ku t e hide, erde pastaj, e muar thesine, ke e dijne, se iš bujku mbernda, ede e špune, e hode ne det; ede u-mbit tšobani. Bujku, si i pa atá, ke vane, e hode tšobanin ne det ede u-kthene, mori dente bujku ede doli rëpara kósevet me kopë dend. Kur e pane kósete, u-mërien; i thone, ke »nukë je ai, ke te hodme ne det, ti?« U thot ai, ke »dora vet jam; po tš e do? me hodte n an; te me kešt hëdhurë në tšike me thele akomi, do keše ndzeře me šum dend akomi ede me te mira, se me mbernda išne gjithe den kaleša, e atjë n ane išne ketó si-kuket«. I thon atá, ke »ka, te vemi te ndzërëme ede neve?« U thot ai, ke »sa me thele te ketseni, ede me šumë ede me te mira do i ndziři«. I thon atá, ke »eja de ti, te na dëstótš, se ku te ketsejm«. Vate de bujku e i špuri me në buzë, ke iš e lart, ede atjë u tha, ke »miri hove, ke te ketseni thele, sa te mundi«. Aštü ketseu perpara i madi ede vate ne fund te detit ede doli prapë sipre; e si nakatosej me duar e me kembë, ke te mbitej, i thon atá te tšerete, ke »tš thote velá ine, tani ke doti sipre?« U thot ai, ke »sa špejt te ketseni ede ju, se s mund t i mbán«. Edë aštü ketsiene ede te di te tšerete kose, ede u-mbine ke te tre. Edë bujku mori ede dente ede parate ede i kerdesi. Per veše te kaut, ke i prene, ede per bri ede per bišt i humbi kósete gjise nga duinaja. Edë bujku ište mire sot e gjithe ditene.

Anmerkungen. Die Bartlosen dieses Märchens haben offenbar das albanesische Sprichwort vergessen: *Nde me genëfš te paren here, kofš i matekúare, e nde me genëfš te diten, te ješ i urúare* »*αν μὲν με ἀπατήρης πρότην φροῶν, νὰ εἶσαι ἀφωρισμένος, αν δὲ καὶ δευτέρα, νὰ εἶσαι ἐδλογημένος*« (MITKOS 28, 393). — Ein *kose* als böse Person des Märchens auch bei JARNÍK Zur alb. Spr. S. 6 ff. — Die Frau des Bauers hat richtig gewusst, was sie nach dem Erwachen aus dem Tode zu sagen hat, vgl. MITKOS 172 (IV): *Oji, tš pase-kam fjëture šumë!* und 176 (V): *Oji, sa šumë fjëtur-kam!* — Ein Sprichwort lautet: *në her u-fut prifti nde thes*